Geachte Burgemeester en gehele gemeenteraad,

Ik wil me bij deze graag voorstellen. Ik ben Martijn Koevermans,

45 jaar en woonachtig Zevenbergen in de gemeente Moerdijk.

Ik lees dit zittend aan u voor, omdat staan helaas beperkt is voor mij.

Over het punt van beperkingen in het algemeen wil ik het nu graag hebben. Ik spreek dan niet alleen over mezelf, maar voor alle mensen met een beperking in de gemeente Moerdijk, die gebruik moeten maken van de WMO voor aanpassingen of hulp.

Mijn eerste aanvraag in 2019 voor een rolstoel, die was geadviseerd door 3 afzonderlijke specialisten werd na een eerste beoordeling door de WMO afgewezen.

Ik moest toen een strijd voeren tot aan de gemeenteraad om dit alsnog wel voor elkaar te krijgen.

Later moest ik voor meerdere aanpassingen dezelfde strijd voeren met de WMO.

Bijvoorbeeld voor de traplift met extra oplaadpunt en mijn elektrische ondersteuning voor de rolstoel. Ik ben nu inmiddels weer bijna een jaar lang bezig geweest voor het realiseren van een aangepaste badkamer.

Ik ben toen gaan rond gaan vragen of er meer mensen waren die een soortgelijk probleem hadden gehad of daarmee bezig waren op dit moment. Ik schrok van de reacties die ik van mensen kreeg, schriftelijk en mondeling. Maar er waren ook diverse mensen die een angst hebben richting de gemeente om dit openlijk te communiceren in angst voor de gevolgen vanuit de WMO.

Enkele voorbeelden zijn:

- Voorzieningen die pas toegekend werden na overlijden van de aanvrager en dan ook nog eens telefonisch aan de nabestaanden worden bevestigd.
- Voorzieningen die werden afgewezen door onvoldoende kennis bij de WMO.
- Ondeskundig onderzoek door de WMO met weinig inlevingsvermogen.
- Er wordt vooral gekeken naar de kosten, waardoor niet toepasselijke voorzieningen worden toegewezen, kennelijk om de kosten te drukken. En die dan onnodig veel duurder blijken te zijn.

- Er wordt gevraagd naar medisch dossiers die vanwege de wet op de privacy geheim zijn, maar zonder die dossiers krijg je geen toezegging. Dat is onacceptabel.
- Er wordt niet gewezen op andere manieren om de aanvraag te kunnen verwezenlijken, zoals vrijwillige cliënten ondersteuning of stichting MEE.
- En als er wel via SAP een advies is afgegeven, wordt deze uiteindelijk toch niet overgenomen door de WMO. Bovendien eist men iedere 6 maanden herkeuring, ondanks dat SAP heeft vastgesteld dat er geen verbetering meer mogelijk is.
- Aanvragen raken verloren in de procedure en dan moet je weer opnieuw beginnen, wat dus heel veel kostbare tijd kost.
- Men probeert de aanvraag te overbluffen door met meerdere consulenten naar de aanvrager te gaan, zodat deze al de indruk krijgt dat de aanvrager al met 1-0 achter staat.
- Aanvragers moeten dreigen met gang naar de rechtbank om zo hun gelijk te kunnen krijgen. En vervolgens kent men dan 1 dag voor de zitting ineens alle aanvragen toe. Dit levert wel onwijs veel stress op voor de aanvrager en brengt onnodig veel kosten met zich mee.
- Er zijn situaties van mensen die tot aan de rechtbank moeten gaan voor hun bezwaar, krijgen dan gelijk vanuit de rechter, maar de WMO blijft in gebreke en voldoet niet aan de uitgesproken eisen. Bijvoorbeeld dat er volgens de rechter een nieuw onderzoek moet komen, maar de WMO neemt deze uitspraak gewoon niet serieus waardoor de aanvrager wederom weer naar de rechtbank moet. Waar dus weer extra kosten bij komen, en deze voor veel mensen niet te betalen zijn. En daardoor bij voorbaat de strijd van het bezwaar opgeven.
- Correspondentie naar de burgemeester en wethouders wordt onderschept en naar de WMO doorgestuurd in plaats van dat de geadresseerde de inhoudt zien krijgt.
- Leidinggevende die de boel verdraaien tijdens de aanvraagprocedure, waardoor je geen hulp krijgt en de aanvraag wordt afgewezen.
- Sportbudgetten aanvragen worden niet als primair gezien, maar als een luxe met de opmerking dat je deze ook tweedehands zou kunnen aanschaffen, terwijl deze dan niet persoonlijk op jou zijn afgesteld. En als je wel een budget krijgt, dan heb je de kans dat je moet inleveren op andere WMO voorzieningen.
- De mensen bij de WMO gaan te ver in het geven van hun soms heel ingrijpende adviezen.
- Er wordt aangegeven dat de aanvrager maar naar een instelling moet gaan, zoals De Zeven Schakels, terwijl die persoon de leeftijd en hulpvraag nog makkelijk in eigen huis kan blijven wonen met wat aanpassingen, of mensen moeten vergaande ingrijpende veranderingen doen, zoals:
- Deuren vervangen voor gordijnen
- Huisdieren weg doen

- Partner ander werk laten doen, zodat deze vaker thuis is, om de zorg over te nemen maar dus ook wel op z'n loon moet inleveren
- Er wordt wel heel gemakkelijk gewezen naar familie en kennissen als mantelzorger, zelfs als deze nog minderjarig zijn.

Kortom, na het aanhoren van al deze schrijnende situaties ben ik tot de conclusie gekomen dat mijn situatie niet op zich staat, maar dat de WMO van de gemeente Moerdijk structureel vaak volledig de plank misslaat, waardoor er heel veel mensen in de kou worden gezet.

Tijdens het schrijven van deze spreektekst kwam mij het bericht van BN DeStem onder ogen over de dalende aanvragen van de WMO. Wat mij dan natuurlijk weer vrij logisch lijkt, gezien de extreem vele afwijzingen van de aanvragen.

Ik wil u hartelijk bedanken voor deze tijd en uw aandacht. En ik hoop dat jullie gezien de ernst van de diverse situaties dit serieus gaan nemen.

Met vriendelijke groet,

Martijn Koevermans